

L'editor Joan Carles Girbés serà el nou president de la Setmana del Llibre en Català que ahir va tancar amb més assistència tot i el contratemps de la pluja

El sostre és el cel

Jaume Vidal
BARCELONA

Tot esperant les xifres exactes, que seran presentades el proper dimecres, l'edició del 2019 tanca amb millor assistència i facturació que l'edició passada, malgrat un 20% menys de "temps d'operativitat", pel temporal i els dies de pluja que han afectat la trobada literària. De moment, Joan Sala, director de l'editorial Comanegra i president sortint de la Setmana, va anunciar que, segons Turisme de Barcelona, hi havien passat unes 500.000. I també 500.000 són els euros que s'havien recaptat en venda de llibres. "No donem xifres absolutes encara perquè el que pugui passar avui diumenge sol ser significatiu."

L'anunci, però, que sí es va poder fer ahir en ferm a la Setmana del Llibre en Català va ser el nom del substitut de Joan Sala. El va fer la presidenta d'Editors.cat, Montse Ayats, que també va anunciar que el càrrec tindrà un topall de tres anys de mandat. El nom és el de Joan Carles Girbés (Carcaixent, 1974), director editorial d'Ara Llibres i Àmsterdam, que, en les seves primeres declaracions, va optar per celebrar l'èxit de l'etapa que es tanca i apostar, en el futur, per "la

Joan Carles Girbés, nou president de la Setmana del Llibre en Català, Montse Ayats i el president sortint, Joan Sala ■ PAU CORTINA / ACN

L'Ajuntament demana a la Setmana reduir espai per preservar les muralles

creativitat": "El sostre és cel." Una bona metàfora perquè el principal problema que té ara la Setmana és créixer per l'ample.

Sala ha demanat a l'Ajuntament de Barcelona que no obligui a enretirar part de les casetes del tram de muralla entre la plaça Nova i les escales d'accés a la catedral, com hauria requerit el consistori. Aquesta retallada d'espai representaria entre un 20 i un 25% de la superfície total. Aquesta setmana, hi havia una troba-

da entre Sala i el regidor del districte de Ciutat Vella, Jordi Rabassa, que a causa de la climatologia no es va poder celebrar. "Però sí que m'he trobat amb l'alcaldeessa, Ada Colau, i crec que hi podrem trobar una solució", va explicar el president sortint de la Setmana que al seu balanç positiu va afegir: "Tenim la Setmana normal, d'un país normal, i que ha de continuar creixent amb aquest model ajustat."

Al seu torn, Joan Carles Girbés va dir que la Set-

mana és un esdeveniment "consolidat" i un "model d'èxit", i va apuntar que la seva ambició és fer-la "créixer", però no necessàriament en metres quadrats. "Mantenir el que tenim, continuar, i complementar-ho amb la creativitat del sector, a què apel·lo per veure com podem créixer."

Girbés va destacar els "reptes com a sector" en un "gran aparador" com és la Setmana. "Podem aprofitar per divulgar, per fer-nos notar i fer-nos enten-

dre", va dir, abans de constatar que la cita literària "es troba en un punt molt dolç per seguir creixent en ambició i repercussió": "En altres línies que podem encetar."

Girbés va estar molt en sintonia amb el que ha fet Sala. "La Setmana ha esdevingut un lloc de trobada per al sector", reforçant les paraules que poc abans havia dit Joan Sala: "Més enllà de les activitats, he vist molta gent que ha vingut a trobar-se amb altra gent del sector." ■

Críticateatre

Jordi Bordes

Una tragèdia que acaba, aparentment, bé

Fly me to the moon

Autor: Marc Angelet
Directora Sílvia Navarro
Intèrprets: Dani Arrebola, Marçal Bayona
Divendres, 13 de setembre (fins el 29) a la Sala Atrium

L'arrencada de temporada de la Sala Atrium ve amb una obra que indaga en la

consciència d'un individu. Marc Angelet va passar al teatre la insòlita història de Dennis Hope (de ventríloc fracassat a magnat de la Lluna) i l'ha feta més tràgica: perdut en unes carreteres secundàries d'Arizona, el dia abans que l'entrevistin a la tele (i pugui recuperar part de la seva dignitat d'artista)

afronta el seu fracàs, fent un diàleg amb ell mateix (però a partir del seu niot, en Mel, malcarat).

Sílvia Navarro va dirigir aquesta peça per graduar-se a l'Institut del Teatre, fa 4 anys. Ara, l'equip s'ha adonat que la mala llet d'en Mel és molt més fosca perquè, actualment, es penalitza socialment molt

més l'humor irreverent.

Dani Arrebola és un vulnerable actor que mira d'empatitzar amb l'audiència, amb un posat més aviat caduc. Mel (Marçal Bayona) és el provocador. Aparentment, sense capacitat de moure's, havent d'acceptar que el seu company li entafori la mà per dins del cos de fusta,

deixa esbravar la seva mala llet amb el seu amo.

L'obra circula ràpidament, amb ritme, amb un joc senzill i efectiu de llums, aprofitant que la forma de l'escenari els ofereix un racó ideal perquè el monologuista recolzi el seu Mel en un tamboret. És un treball honest, que convida a mirar-se al mirall

i dir-se i reconèixer-se amb totes les debilitats. A trobar un camí de supervivència digna. Hope va trobar la Lluna i va saber guardar per a la intimitat els acudits a deshora. La seva va ser una tragèdia que va acabar bé. O potser, amb un nou engany, un element que pot vendre però no manipular.